

Trei surori

De **Shay Agnon**

(Shmuel Joseph Agnon, Premiul Nobel pentru Literatură - 1966)

Traducere: **Adrian Grauenfels**

(Lui Berl Katzenelson binecuvântare)

Trei surori locuiau într-o casă întunecată, acolo coseau altor femei lenjerie. De la răsărit și până la miez de noapte trudeau, din ieșirea din Shabat până la lăsarea Shabatului ce vine, și din degetele lor nu cădeau nu foarfeca, nu acul și nu se liniștea geamătul inimii lor, nu în zilele cu soare, nu în cele ploioase. Câștig nu venea din munca lor grea. Sătule nu se culcau, chiar de primeau vreo bucată de pâine uscată.

O dată s-au pus pe cusut o haină frumoasă pentru o mireasă bogată. La capătul muncii lor s-au gândit că tot nimic n-au, doar carne și piele, îmbătrânită pielea, obosită. Li se umpluseră inimile cu tristețe.

Oftă una și zise: Toată viața trudirăm pentru altele, dar pentru noi n-avem măcar o brumă de pânză. Să ne coasem lințoliul!

Țipă a doua soră: Soro, nu deschide gura la Satan ! Apoi oftă și ea din greu, până se udă cu lacrimi amare.

Ceru sora a treia cuvântul. Dar cum a deschis gura să vorbească, îi țâșniră stropi de sânge care pătară lenjeria la care munciseră.

Când au adus rochia miresei, stăpânul ieși din palatul său. Văzu pata de sânge. Certă femeile cu grele dojeni. Nu mai trebuie spus că nu a plătit un ban femeilor.

Vai... Dacă a două soră ar fi scuipat sângele și a treia ar fi plâns lacrimile, puteau spăla sângele cu lacrimi și domnul nu s-ar fi supărat. Dar vezi... nu-i totul drept la timpul său.

Și chiar de totul ar fi fost dres după ordinea cea bună, sora asta să fi plâns întâi și sora aia sângele să-l scuipe apoi, tot nu vom găsim în povestea noastră o deplină consolare.

NOTE

Textul a fost publicat în limba ebraică în 1937 reflectând spiritul de muncă sisifică al epocii.

În text, surorile lui Agnon nu au nume. În felul acesta ele se prezintă ca un monolit, sunt moirele unui destin ingrat. Prima parte a textului este marcată de negația NU, care se repetă eufonic amintind zgomotul sacadat al mașinilor de cusut. Surorile - deși se ocupă de miezul vieții, cos haine pentru nașteri, botezuri, nunți, înmormântări - sunt sărace și bolnave, una din ele, tuberculoasă, scuipă sânge. Muncesc fără de răgaz și fără o compensație substanțială. Sunt piele și os, reflexie care duce la un deznodământ nefericit: una lamentează propria sărăcie, urmează alta care plânge, înfricoșată de invocarea morții, iar a treia pătează cu sânge comanda importantă la care lucrau, anulând speranța de mai bine. Agnon subliniază în final că inversarea temporală a secvenței nu soluționează problema, karma celor trei surori este imuabilă.

Text si traducere : Adrian Grauenfels